

Metoda rekomendowana przez



Polskie
Towarzystwo
Dysleksji

Metoda pracy z uczniami
z trudnościami w nauce
czytania i pisania

JOPERON
Edukacja jest podróżą

NOWA EDYCJA

ORTOGRAFFITI

Z BRATKIEM

ZESZYT ĆWICZEN
2
KLASA CZ.1



Izabela Mańkowska
Małgorzata Rożyńska

NOWA EDYCJA

ORTOGRAFFITI

Z BRATKIEM



Metoda pracy z uczniami z trudnościami
w nauce czytania i pisania

OPERON
Edukacja jest podróżą

2018

Konsultacja merytoryczno-dydaktyczna: *dr Marcin Szczerbiński*

Projekt okładki: *Paweł Kwacz*

Rysunek na okładce: *Joanna Kłos*

Opracowanie graficzne: *Zespół*

Skład: *Danuta Jarzembek*

Redaktor prowadzący: *Urszula Matlak*

Redakcja językowa: *Magdalena Bojas*

Korekta techniczna: *Liliana Hetko*

Fotoedycja: *Zespół*

Zdjęcia: *BE&W, Shutterstock*

Ilustracje: *Henryk Dzikowski, Elżbieta Jarzembek, Joanna Kłos, Marta Kurczewska, Małgorzata Pietralik, Agata Półtorak, Anna Walczak, Marek Wdziękoński, Jacek Witczyński, Szczepan Troka-Wysocki*



Publikacja zalecana przez Polskie Towarzystwo Dysleksji.

Uwaga. W ćwiczeniach istotną rolę odgrywa kolor. Kopiowanie ćwiczeń zdecydowanie obniża ich wartość terapeutyczną, a niekiedy nawet uniemożliwia ich wykonanie.

© Copyright by Wydawnictwo Pedagogiczne OPERON Sp. z o.o. & Izabela Mańkowska, Małgorzata Rożyńska Gdynia 2012

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie w całości lub we fragmentach bez zgody wydawcy zabronione. N6779

Wydawca:

Wydawnictwo Pedagogiczne OPERON Sp. z o.o.

81-212 Gdynia, ul. Hutnicza 3

tel. centrali 58 679 00 00

e-mail: info@operon.pl

<http://www.operon.pl>

ISBN 978-83-7879-833-0

Spis treści

Wstęp	4
Przeczytaj, to ważne!	5
Bajka Bratka „O tym, że nie wolno się oddalać od opiekunów, nawet wtedy, gdy wiatr porywa nam plażową piłkę“	6
1. Integracja dzieci w obrębie grupy, a także z osobą prowadzącą zajęcia i z bohaterem przewodnim bajek	8
Bajka Bratka „O tym, jak trudno się rozstać ze starymi zabawkami, nawet jeśli się jest siedmiolatkiem“	12
2. Litery oznaczające samogłoski	14
Bajka Bratka „O tym, jak zabawa z latawcami pomogła dzieciom zrozumieć, że należy przewidywać pewne sytuacje, aby nie najeść się strachu“	18
3. Litery oznaczające spółgłoski	20
Bajka Bratka „O tym, jak cebulki szczypiorku wywołały u wszystkich szalone chichotanie“	24
4. Głoska [sz], litery Sz, sz w opracowaniu wielozmysłowym	26
Bajka Bratka „O tym, że początek października w szkole może być baśniowy, czyli zupełnie wyjątkowy“	30
5. Głoska [cz], litery Cz, cz w opracowaniu wielozmysłowym	32
Bajka Bratka „O tym, jak zaczęło się od dzbanka z pieniędzmi, a skończyło na rodzynku“	36
6. Głoska [dz], litery Dz, dz w opracowaniu wielozmysłowym	38
Bajka Bratka „O tym, jak Eryk został prawdziwym dżentelmenem“	42
7. Głoska [dź], litery Dź, dź w opracowaniu wielozmysłowym	44
Bajka Bratka „O tym, że zmyślane opowieści mają krótkie nóżki“	48
8. Dwuznaki sz, cz, dź, dz, rz, ch w opracowaniu wielozmysłowym	50
Bajka Bratka „O tym, jak żrebię, wybierając sobie imię, wzbudziło w nas i zazdrość, i radość“	54
9. Głoska [ź], litery Ź, ź, Zi, zi w opracowaniu wielozmysłowym	56
Bajka Bratka „O tym, jak pewnej niedzieli rozebraliśmy się do rosołu“	60
10. Głoska [dź], litery Dź, dź, Dzi, dzi w opracowaniu wielozmysłowym	62
Bajka Bratka „O tym, że szare i mgliste jesienne dni można rozweselić wspomnieniami z wakacji“	66
11. Głoska [ć], litery Ć, ć, Ci, ci w opracowaniu wielozmysłowym	68
Bajka Bratka „O tym, jak spanie z kurami wprawiło dzieci w dobry humor“	72
12. Głoska [ń], litery N, ń, Ni, ni w opracowaniu wielozmysłowym	74
Bajka Bratka „O tym, jak siedem śmiesznych szczeniaczków pozbawiło sił swoich małych opiekunów“	78
13. Głoska [ś], litery Ś, ś, Si, si w opracowaniu wielozmysłowym	80
Bajka Bratka „O tym, jak aniołek z choinki pofrunął do plecaka pewnego chłopaka“	84
14. Litery oznaczające głoski miękkie si, zi, ci, ni, dzi w opracowaniu wielozmysłowym	86
Bajka Bratka „O tym, jak klamkę pocałowałem, bo się z Adasiem umawiałem “	90
15. Zasady pisowni spółgłosek miękkich si, zi, ci, ni, dzi	92
Bajka Bratka „O tym, jak trudno jest dotrzymać tajemnicy, gdy chłopak chodzi w spódnicy “	96
16. Zasady pisowni spółgłosek miękkich ś, ź, ć, ń, dź	98
Ćwiczenia oczu przed czytaniem	102
Ćwiczenia dłoni i palców przed rysowaniem lub pisaniem	103
Domek uczuć	104

Wstęp

Zeszyty ćwiczeń *Ortografitti z Bratkiem* dla klasy II szkoły podstawowej (część 1 i 2) są elementem Metody Ortografitti, czyli kompleksowego programu wsparcia uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się oraz tych, którzy potrzebują dodatkowych ćwiczeń zarówno przygotowujących do trudnej nauki czytania i pisania, jak i doskonalących technikę czytania. Został on stworzony z myślą o uczniach klas I–III, specjalistach terapii pedagogicznej (terapeutach pedagogicznych) oraz nauczycielach edukacji wczesnoszkolnej.

Układ niniejszego zeszytu (część 1) odzwierciedla podział na 16 jednostek terapeutycznych (zajęć), które należy zrealizować w czasie pierwszego semestru klasy II podczas zajęć korekcyjno-kompensacyjnych lub dydaktyczno-wyrównawczych.

Założono, aby materiał opracowany na jedno zajęcie (jednostkę terapeutyczną) zrealizować w ciągu jednego tygodnia. Z uwagi na specjalne potrzeby i możliwości uczniów terapeuta bądź nauczyciel w dogodny sposób może materiał rozdzielać (komponować) i realizować podczas dwóch krótszych spotkań w ciągu danego tygodnia, jak również niektóre ćwiczenia zalecić uczniom do wykonania w domu, jako utrwalające pracę podjętą w szkole.

W obrębie każdego zajęcia zawarta jest bajka terapeutyczna Bratka oraz ćwiczenia terapeutyczne, które ułożono zgodnie z zasadą **stopniowania trudności**. Natomiast uwzględnienie zasady **kompensacji zaburzeń** umożliwia prowadzącemu zajęcia łączenie ćwiczeń funkcji zaburzonych z ćwiczeniami funkcji niezaburzonych w celu tworzenia właściwych mechanizmów kompensacyjnych. Taki układ pozwala na usprawnienie integracji psychomotorycznej. W ramach zajęć terapeutycznych zaleca się korzystanie z ćwiczeń opracowanych do Metody Ortografitti – ćwiczenia dłoni i palców (s. 103) oraz ćwiczenia oczu (s. 102), a także domek uczuć (s. 104). Ćwiczenia dłoni i palców zaleca się wykonywać przed ćwiczeniami w rysowaniu lub pisaniu, ćwiczenia oczu przed czytaniem, zaś domek uczuć na początku lub na końcu zajęć, pytając uczniów o to, jak się w danej chwili (dzisiaj) czują. Pozwala to terapeutom i nauczycielom lepiej nawiązać kontakt emocjonalny z danym uczniem, grupą terapeutyczną.

Przebieg każdego zajęcia jest opisany w scenariuszach dla prowadzących zajęcia (terapeuty, nauczyciela). Scenariusze znajdują się w *Przewodniku metodycznym* na stronie internetowej www.ortografitti.pl. Zostały w nich szczegółowo omówione kolejne fazy zajęć zgodnie z wymaganiami kształcenia terapeutycznego. Dołączono komentarz metodyczny do przeprowadzenia wszystkich ćwiczeń, zarówno do tych, które są w zeszytach, jak również tych, które znajdują się w opracowanych scenariuszach.

Ćwiczenia zawarte w zeszytach można dowolnie uzupełniać o kolejne propozycje ze scenariusza, zależnie od potrzeb danej grupy oraz czasu, jakim się dysponuje. W ten sposób realizuje się **zasadę indywidualizacji nauczania**. W zależności od czasu przeznaczanego ostatecznie na zajęcia mniej lub więcej ćwiczeń pozostaje do wykonania w domu.

Uczeń powinien pracować systematycznie w domu, kontynuując pracę rozpoczętą w szkole. Najlepiej wykonywać ćwiczenia codziennie przez około 15–30 minut, uwzględniając trening czytania z wykorzystaniem publikacji przygotowanej do serii *Ortografitti z Bratkiem* pt. „Czytam z Bratkiem. Trening czytania dla uczniów klas I–III szkoły podstawowej” (M. Rożyńska, I. Mańkowska, Gdynia 2014). Należy pamiętać, że tylko systematyczna praca przynosi oczekiwane rezultaty.

Przeczytaj, to ważne!

14

Każdy blok został oznaczony innym kolorem, aby ułatwić orientację w zeszytcie.

Praca z zeszytem zaczyna się od nazwania uczuć bohaterów. Dzieci poznają świat emocji i uczą się, jak sobie z nimi radzić.

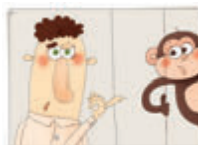
1



Obejrzyj ilustracje z historyjki obrazkowej. Powiedz, w jakich sytuacjach bohaterowie przeżywali uczucia przedstawione na kolejnych obrazkach.



duma



pasja

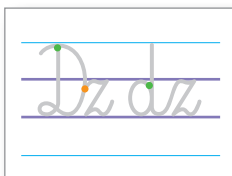


zakłopotanie



zadowolenie

Dzieci zaczynają pisać litery od przesuwania palcem po śladzie. Każda litera ma zaznaczone wejście. Jest nim zielony lub pomarańczowy odcisk palca Bratka. Dzieci zaczynają pisać od zielonego odcisku.



Zastosowano liniaturę, której linie środkowe mają inny kolor.

Teksty przeznaczone do czytania przez dzieci są zapisane kolorowymi sylabami, aby ułatwić dziecku analizę i syntezę wyrazów.

Dzbanek stoi na nodze
Bratka. Ale heca!
Dlaczego dzbanek tam stoi?



Ostatnie zadanie doskonali umiejętność dokonywania przez dziecko samooceny.

Zastosowanie piktogramów przy numeracji zadań pozwala dziecku na szybką identyfikację wykonywanych zadań.



Domek uczuć
s. 104

ćwiczenia oczu
przed czytaniem
s. 102



ćwiczenia dłoni i palców
przed rysowaniem
lub pisanem
s. 103





O TYM, ŻE NIE WOLNO SIĘ ODDALAĆ OD OPIEKUNÓW, NAWET WTEDY GDY WIATR PORYWA NAM PLAŻOWĄ PIŁKĘ

Szkoda, że skończyły się wakacje! Były takie cudowne. Zwiedziłem tyle interesujących miejsc, słyszałem mnóstwo głosów przyrody i czułem zapachy lata. A oto, jakie przywoziłem pamiątki: mam stos zdjęć, które muszę poukładać do albumu, kamyki, muszelki, bursztynek, zasuszone kłosek zbóż i bukiet wrzosów.

Opowiem wam niesamowitą historię. Zdarzyła się ona na nadmorskiej plaży. Gdy rodzice Jasia rozkładali koce na piasku i ustawiali leżaki oraz parawan w żółte i zielone pasy, my, czyli Jaś, Amelka i ja, prędko wypakowaliśmy plażowe zabawki. Spieszyliśmy się, by jak najszybciej rozpocząć budowanie na brzegu morza zamku z mokrego piachu. Byliśmy zafascynowani tą zabawą. Zrobiliśmy dumne miny i wtedy tata Jasia pstryknął pamiątkowe zdjęcie. W tym samym momencie rozległ się pisk Amelki:

– Ratujcie moją piłkę, wiatr ją porwał! – zauważyłem, że kolorowa piłka Amelki toczyła się pomiędzy parawanami innych plażowiczów. Chciałem pomóc, więc nie namyślając się długo, ruszyłem w pościg. Biegłem, ile sił w nogach, a wiatr ją toczył to po piachu, to po wodzie. Piłka nie mogła się nigdzie zatrzymać. Nagle zniknęła mi z oczu. I wówczas okazało się, że nie wiedziałem gdzie jestem... Wokół mnóstwo ludzi, wesołych, radośnie skaczących przez fale, chlapiących się. Jednak mnie nie było do śmiechu, bo nie widziałem ani Jasia, ani Amelki, ani mamy z Kubusiem, ani taty.

– Jasiu! – wykrzyknąłem z całej siły. Jednak nikt nawet na mnie nie spojrział. Wiatr i szum fal zagłuszały mój głosik. Czuję się zagubiony. Nagle zobaczyłem parawan w zielono-żółte pasy. O – jest! – pomyślałem i z nadzieją podbiegłem w jego kierunku. Ale cóż to! Za parawanem siedział jakiś starszy pan w wielkich okularach i czytał gazetę!

– Przepraszam, czy widział pan Jasia, mojego przyjaciela?
– Nie, nie znam Jasia – odpowiedział, zerkając na mnie przez czarne okulary. – A ty, widzę, że się zgubiłeś w tłumie plażowiczów?
– Chyba tak – powiedziałem, pociągając nosem.
– Nie martw się. Pomogę ci, zaraz znajdziemy twojego Jasia. To twój brat?
– Nie... To znaczy tak, coś w tym rodzaju.

– Aha, rozumiem, pewnie to twój przyszywany brat.
Kiwnąłem głową, choć nie bardzo zrozumiałem, co to znaczy „przyszywany” brat. I wyobraziłem sobie, jak możemy się do siebie przyszyć. Ciekawe, czy Jaś zgodziłby się na to? Gdy tak rozmyślałem, pan w okularach wziął mnie na barana i zaniósł do drewnianej budki, która przypominała trochę domek czarownicy na kurzej stópcie. Ojej! – pomyślałem ze strachem. Wchodziło się do niej po drabinie. Idąc do góry, czułem, jak trzęsą mi się nóżki. Ale na górze okazało się, że to budka ratownika. Poczuliśmy ulgę. Pan ratownik był bardzo miły i zabawny. Zapytał mnie, jak mam na imię. Odpowiedziałem jednym tchem:

– Mam na imię Bratek i szukam Jasia!

Wtedy ratownik wyjął wielką tubę i nadał komunikat:

– Uwaga! Mały Bartek czeka na Jasia u ratownika.

– Jestem Bratek i nie jestem mały! – odpowiedziałem.

Pan ratownik mrugnął do mnie wesoło i nadał komunikat jeszcze raz:

– Uwaga! Nie mały Bratek czeka na Jasia u ratownika!

A potem pan ratownik dał mi lornetkę i dostrzegłem, że Jaś z tatą biegną do budki ratownika!

– Hej, hej, tu jestem! – wykrzyknąłem uradowany! A gdy mogłem się już do Jasia przytulić, to szepnąłem mu na uszko – Czy chcesz być moim przyszywanym bratem? – a wtedy Jaś pokiwał głową!

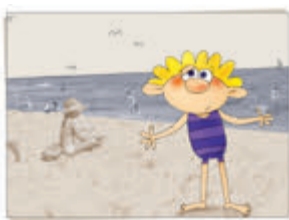
Ten dzień był dla mnie ważny, bo przekonałem się, że zawsze trzeba być ostrożnym, ale przede wszystkim, że nie wolno się oddalać od opiekunów. A co z piłką? – zapytacie. Nie mam pojęcia. Pewnie poleciała z wiatrem gdzieś daleceko. Może ktoś z was ją widział na nadmorskiej plaży?

Ciekaw jestem, jak Wam minęły wakacje i czy macie jakieś niezwykłe wspomnienia.

1



Obejrzyj ilustracje do bajki Bratka. Ponumeruj obrazki zgodnie z wydarzeniami w bajce. Powiedz, w jakich sytuacjach bohaterowie przeżywali uczucia zapisane pod obrazkami.


 1 zafascynowanie

 zagubienie

 uradowanie

 chęć pomocy

2



Jaś, Amelka i Bratek zbudowali zamek z piasku. Znajdź cztery identyczne muszki, otocz je pętlą.

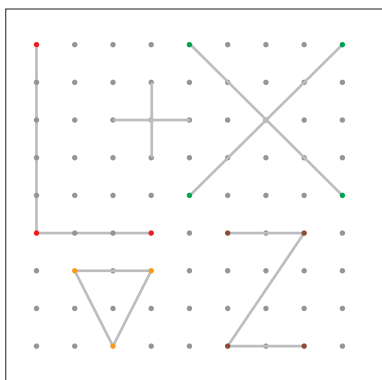


3

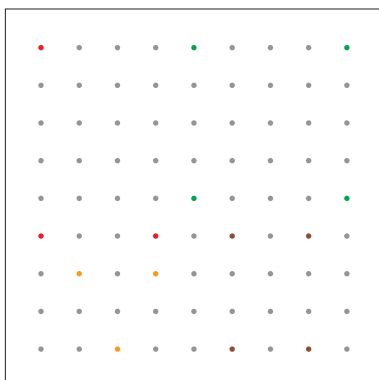


Wykonaj ćwiczenie dłoni i palców (s. 103).
Narysuj na piasku takie same wzory.

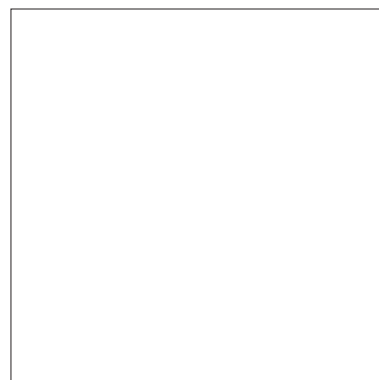
Rysuj po śladzie



Rysuj, łącząc kropki



Rysuj samodzielnie



4



Powiedz pierwsze głoski nazw obrazków i ułóż z nich słowo. Połącz linią nazwę ptaka z odpowiednim zdjęciem.



5



Napisz starannie małe i wielkie litery pod każdą literą alfabetu. Podkreśl na pomarańczowo litery, które dobrze znasz.

a ą b c ć d e ę f g h i j k l ł m

n ñ o ó p r s ś t u w y z ź ż

A B C Ć D E F G H I J K L Ł M

N Ñ O Ó P R S Ś T U W Y Z Ź Ż

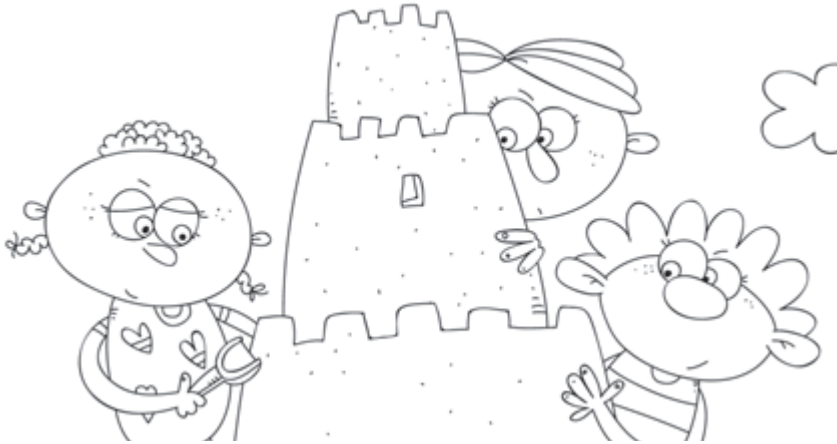
8



Przeczytaj zdania. Podkreśl zdanie pasujące do ilustracji. Pokoloruj ilustrację.

Jaś, Amelka i Bratek budują babki z piasku.

Jaś, Amelka i Bratek budują zamek z piasku.

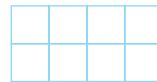


9

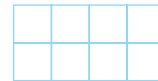


Otocz **żółtą** pętlą przedmioty, które mogą być potrzebne dzieciom nad morzem, a **zieloną** pętlą – przedmioty potrzebne w szkole. Sprawdź, w którym zbiorze jest więcej elementów.

Przedmioty potrzebne w szkole.



Przedmioty potrzebne nad morzem.

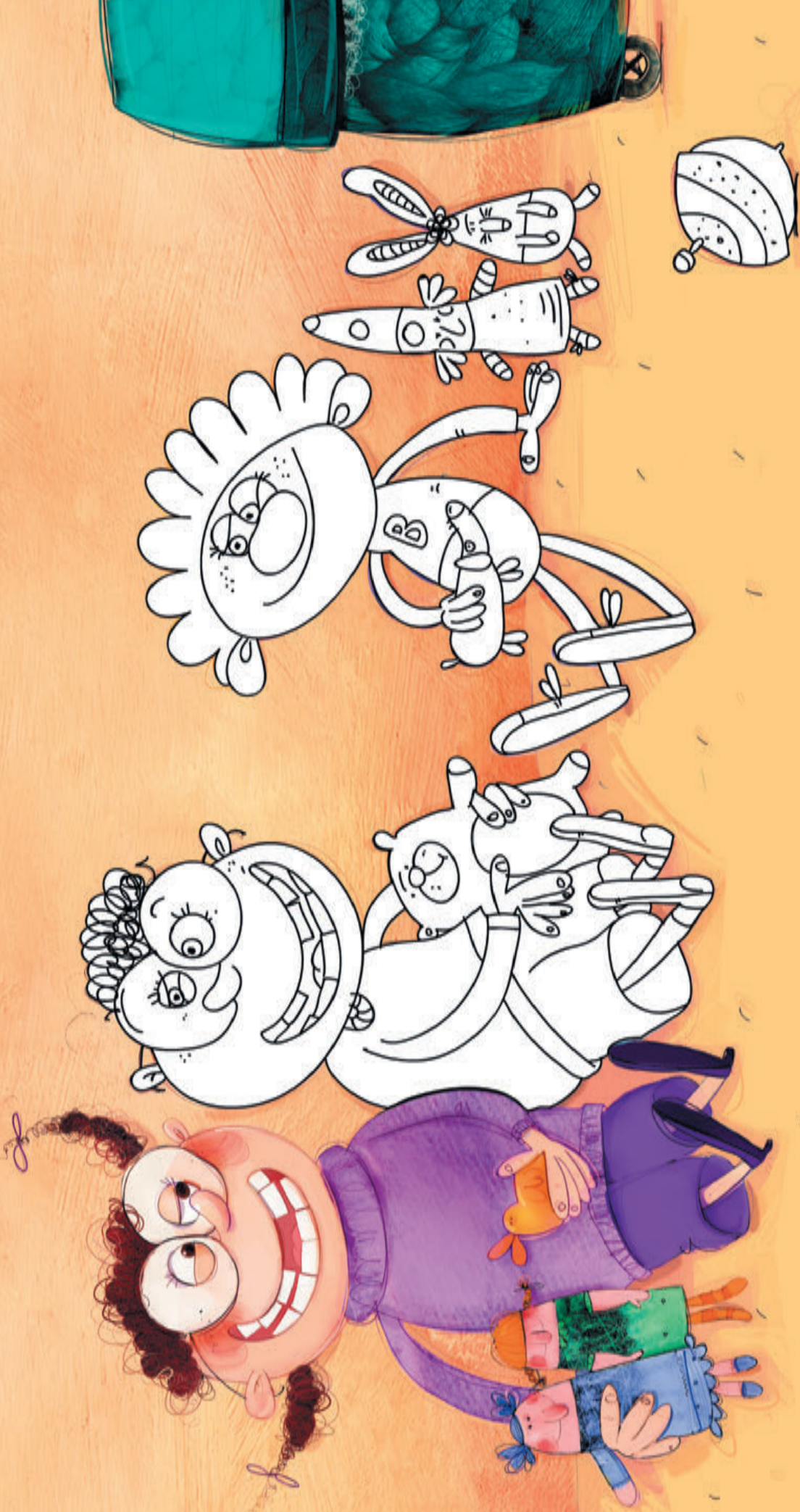


10



Odpowiedz na pytanie Bratka, otaczając pętlą odpowiedni obrazek.
Czy litery w ćwiczeniu 5 zostały przez ciebie napisane starannie?





O TYM, JAK TRUDNO SIĘ ROZSTAĆ ZE STARYMI ZABAWKAMI, NAWET JEŚLI SIĘ JEST SIEDMIOLATKIEM

Któregoś dnia, zaraz po rozpoczęciu roku szkolnego przyszły do mnie bliźnięta – Ola i Olek. Dzieci zmieniły się przez wakacje nie do poznania – Ola przerosła brata o pół głowy. Gdy się do mnie uśmiechnęły, dostrzegłem duże braki w ich uzębieniu. To znaczy, że czekają, aż wyrosną im stałe ząbki. Jednak zaraz po radosnym przywitaniu pojawiły się na ich twarzach nieszczęśliwe miny.

– Och, pewnie tęsknicie za wakacjami, stąd wasze smutne minyki – próbowałem zgadnąć.

Oboje pokręcili główkami na „nie”. A następnie chórem powiedzieli:

- Nasi rodzice mówią, że musimy dorosnąć.
- Pierwsze symptomy już zauważyłem – urosłoście i rosną wam stałe zęby! Czy to was smuci?

– To właśnie jest nasz problem. Mama powiedziała, że takie duże dzieci jak my powinny oddać zabawki maluchom, żeby mieć więcej czasu na naukę – powiedział żałosnym głosem Olek.

– A to są nasze ulubione zabawki! – kontynuowała równie żałosnie Ola.

- Hmm... – odchrząknąłem i powiedziałem współczująco:
- Rozumiem was. A co powiedzielibyście na to, żeby przynieść te zabawki do mnie na przechowanie? Nadal będziecie mogli się nimi bawić, ale będą się mogły nimi bawić również inne dzieci. Ustawimy je w kątku zabaw. Zawsze, gdy zapragniecie się nimi pobawić, możecie tu do mnie przyjść. Kiwnęły główkami bez przekonania i pobiegły na zajęcia. Jeszcze tego samego dnia do mnie przyszli. Najpierw uchylili niepewnie drzwi, a następnie wciągnęli do pokoju wielki kosz. Zajrziałem do środka. Na widok mnóstwa ładnych, kolorowych zabawek powiedziałam:

– Jakie piękne zabawki!

Wspólnie obejrzelśmy wszystkie skarby z dzieciństwa, wspominając związane z nimi ciekawe historie.

Ola wyjęła kaczuszkę Agę i powiedziała, że to jej ulubiona zabawka do kąpeli, za chwilę dodała, że już dawno jej nie kąpata..., po czym stwierdziła lekko zmieszana, że jest za duża na kąpiel z kaczką.

Olek wyjął miśka Emusa i przytulając się do niego, rzekł czule:

– Zaspiałem już sam, więc słuchaj, stary przyjacielu, będę cię odwiedzał u Bratka.

Następnie Ola wyjęła lalki o imionach Iga i Ula – ucałowała je w policzki i posadziła na dywanie.

– Już czas, moje panny, rozpocząć naukę w szkole, bądźcie pilnymi uczennicami – wcieliła się w rolę ich mamy.

Olek wyjmował inne zabawki i komentował:

– To jest pajacyk Olaf, to piesek Yorik, a to autko nakręcane na kluczyk, a to wirujący bączek, który dostałem od babci na drugie urodziny, a to klocki i maskotki...

Świetnie się razem bawiliśmy! To są super zabawki. Inne dzieci będą się mogły nimi wesoło pobawić podczas przerwy relaksacyjnej.

– Olu i Olku, uważam, że dzieląc się zabawkami z innymi dziećmi, wykazaliście się wielką dojrzałością siedmiolatków – powiedziałem dumny z bliźnięt.

A wtedy Olek i Ola uśmiechnęli się szczerbatymi uśmiechami od ucha do ucha.

Ale to nie koniec tej historii. Okazało się, że rodzice kupili dla swoich wykazujących się dorosłością siedmioletnich bliźnięt nową grę edukacyjną. Bliźnięta skakały z radości!

Ciekaw jestem, czy Wy też przeżywaliście rozstanie z zabawkami.



1



Obejrzyj ilustracje do bajki Bratka. Ponumeruj obrazki zgodnie z wydarzeniami w bajce. Powiedz, w jakich sytuacjach bohaterowie przeżywali uczucia zapisane pod obrazkami.


 smutek

 radość

 zmieszanie

 niepewność

2



Pomóż Bratkowi i bliźniętom odnaleźć 11 zabawek. Otocz je pętlą.



- Czy pamiętasz, do kogo należał wirujący bączek?



3



Wykonaj ćwiczenie dłoni i palców (s. 103).

Rysuj palcem po śladzie od miejsc zaznaczonych strzałkami, nie odrywając ręki od kartki. Narysuj kredką po śladzie zabawki bez odrywania kredki od kartki.



4



Powiedz nazwy zabawek głoskami. Pod każdym obrazkiem pokoloruj na **czerwono** okienka, które odpowiadają samogłoskom.



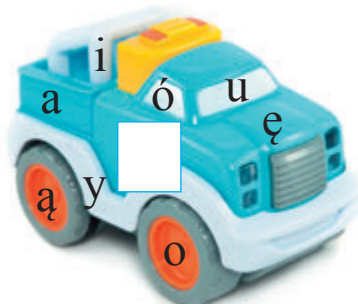
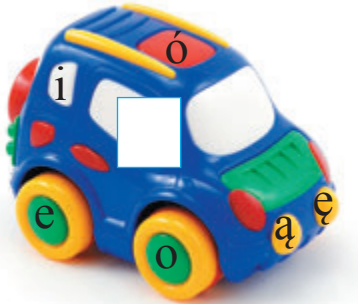
5



Wyszukaj na samochodzikach litery oznaczające samogłoski. Wpisz brakującą literę oznaczającą samogłoskę na drzwiach każdego samochodziku.



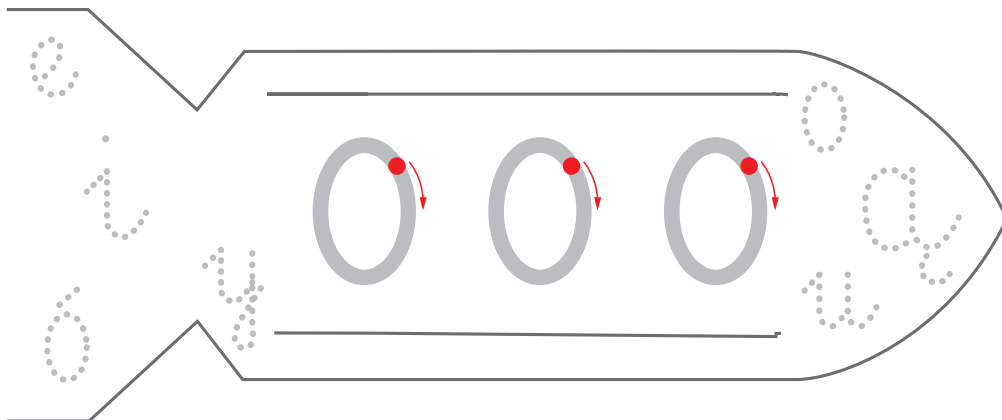
Litery oznaczające samogłoski:



6



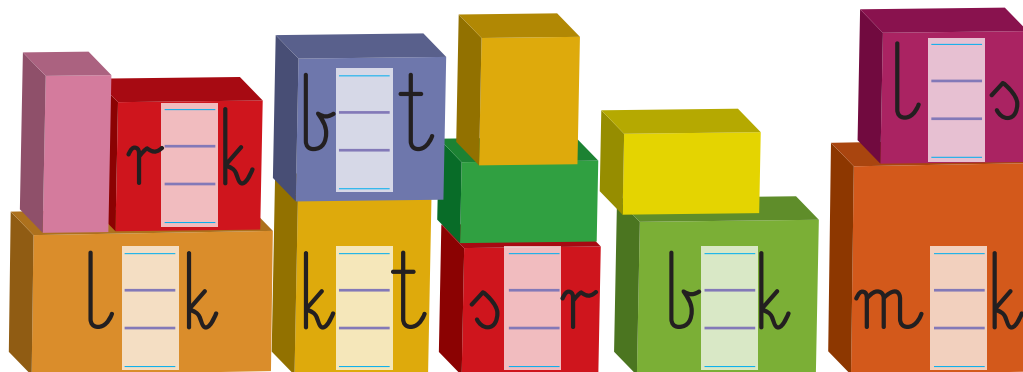
Napisz litery po kropczkach.



7



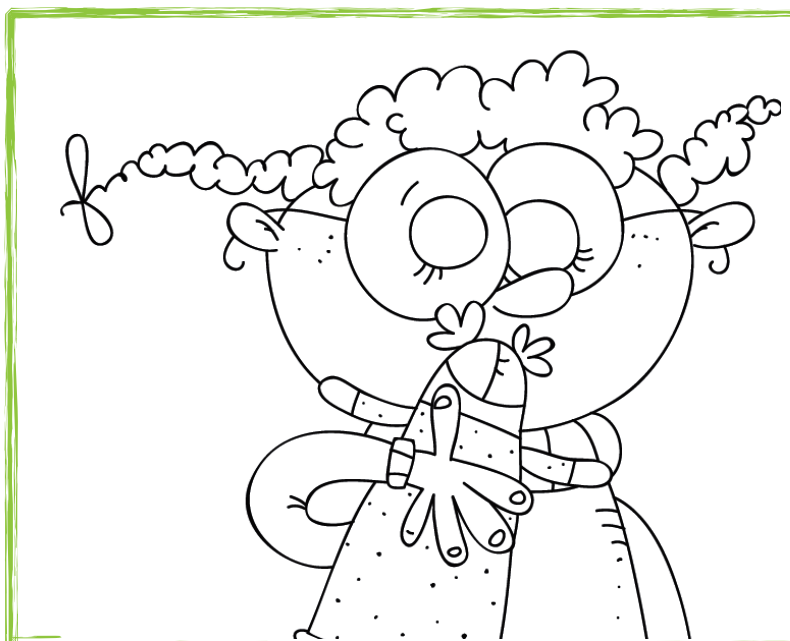
Wpisz brakujące litery oznaczające samogłoski. Napisz te wyrazy w liniaturze, starannie łącząc litery.



8



Wykonaj ćwiczenia oczu przed czytaniem (s. 102).
Przeczytaj zdanie. Skreśl w nim dwa niepasujące wyrazy. Napisz zdanie w liniaturze.
Pokoloruj obrazek.



Bratek Ola ma pajaca lalkę.

- Otocz w zdaniu **czernymi** kółkami litery oznaczające samogłoski.

9



- Przyjrzyj się kramikowi. Oszacuj, ile jest tu zabawek. Napisz liczbę w zielonym okienku.
- Policz zabawki w kramiku. W czerwone okienko wpisz liczbę zabawek.



10



Odpowiedz na pytanie Bratka, zaznaczając odpowiedni obrazek.
Czy potrafisz wymienić z pamięci wszystkie samogłoski?





O TYM, JAK ZABAWA Z LATAWCAMI, POMOGŁA DZIECIOM ZROZUMIEĆ, ŻE NALEŻY PRZEWIDYWAĆ PEWNE SYTUACJE, ABY NIE NAJEŚĆ SIĘ STRACHU

Dziś opowiem wam historię nie do uwierzenia. Było to wczesną jesienią, kiedy rozpoczynają się odloty ptaków do ciepłych krajów. Tego dnia od samego ranka lekki wiaterek gonił po niebie szare obfoczki. Zaplanowaliśmy wycieczkę na łąkę, by puszcząć latawce. Uwielbiam tę zabawę. Dzieci wykonały latawce podczas zajęć w szkole. Były to wspaniałe modele zrobione z kolorowego papieru. Na każdym latawcu napisana była pierwsza litera imienia dziecka. Jasia latawiec miał najdłuższy ogon i literę „J”. Latawiec Grzesia był bardzo oryginalny, przypominał ptaka i miał literę „G”. Mój był niewielki, jednak wszystkim się podobał, bo był kolorowy jak tęcza, miał oczywście literę „B”. Na łące dostrzegłem kilka bocianów. Bardzo lubię obserwować ptaki. Jednak należało przygotować latawce do lotów. Położyłem swój latawiec na trawie, tak by ogon równiutko układał się w jednej linii. Rozwinąłem troszkę żyłki ze szpulki i czekałem na silniejszy powiew wiatru. W pewnej chwili zerknąłem na Grzesia, który szarpał się ze swoim latawcem. Dostrzegłem, że poplątał ogon z żyłką. Podbiegłem do niego, oferując mu pomoc. Chłopiec ze złością mamrotał, że latawiec jest głupi.

– Wiesz, Grzesiu, przy rozkładaniu latawca ty jesteś jego dowódcą, więc do ciebie należy ułożenie po kolei wszystkich jego części i zaplanowanie lotu. Rozłożymy najpierw ogon, a potem rozwinemy żyłkę, wtedy się nie poplącą – powiedziałem do Grzesia.

Chłopcu spodobała się ta propozycja. Udało się nam wszystko rozplątać i ułożyć.

– Puśćmy go razem. Chwyć żyłkę i powoli ją rozwijaj, a ja podniosę lata-

wiec i ogon – zaproponowałem.

Grześ z zafascynowaniem rozwijał żyłkę, a ja podniosłem ręce w górę, trzymając mocno latawiec. Chłopiec niespodziewanie szybko pobiegł. Latawiec szarpał mnie mocno i pociągnął za sobą. Nagle uniosłem się w górę... po chwili widziałem wszystkich na łące z lotu ptaka.

– Hej, hej! – krzyknąłem.

Żaneta, Róża i Paulina wesoło mi machały. Ale mnie nie było do śmiechu! Przeszraszyłem się, bo latawiec leciał coraz wyżej i kołysał się mocno to na lewo, to na prawo. Było mi potwornie zimno, a wiatr szarpał moją czuprynkę. Od trzymania się zaczęły mnie boleć ręce.

– Ratunku! Chcę na ziemię! – zawołałem błagalnym głosem.

Widziałem, że Jaś i Dominik pomagają Grzesiowi związać żyłkę. Po chwili wyładowałem w ramionach Jasia. Poczujęm ukojenie. Wszyscy z radości klaskali w dłonie i każdy chciał się do mnie przytulić. Ojej! Dostrzegłem, że Grzesiowi było przykro, stał z boku, czuł się winny. Podeszedłem do niego i podałem mu rękę, mówiąc:

– Ale się najadłem strachu. Musisz być bardziej przewidujący – powiedziałem do Grzesia. Chłopiec patrzył w dół i dusił łzy.

– Jednak nie gniewam się na ciebie... Będę to wydarzenie wspominał jako niesamowitą przygodę, bo – wyobraź sobie – że czułem się przez chwilę jak ptak – dodałem.

Po tych słowach Grześ nareszcie spojrzał na mnie i nieśmiało się uśmiechnął.

Po tej niebawalej przygodzie puszczaliśmy swoje latawce i było cudownie wesoło!

Ciekaw jestem, czy przeżyliście kiedyś podobnie niezwykle przygodę.



1



Obejrzyj ilustracje do bajki Bratka. Ponumeruj obrazki zgodnie z wydarzeniami w bajce. Powiedz, w jakich sytuacjach bohaterowie przeżywali uczucia zapisane pod obrazkami.



złość



strach



ukojenie



zafascynowanie

2



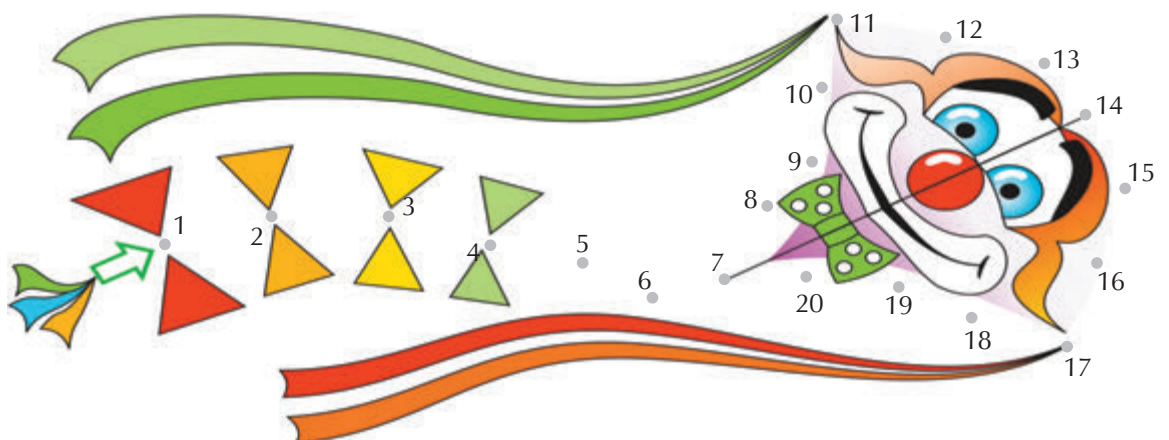
Wyszukaj i zaznacz 8 różnic między obrazkami.



3



Wykonaj ćwiczenie dłoni i palców (s. 103). Narysuj ołówkiem ze średnim naciskiem latawiec, łącząc kropki 1 do 20, zaczynając od miejsca zaznaczonego strzałką.



4



Powiedz nazwy ptaków głoskami.

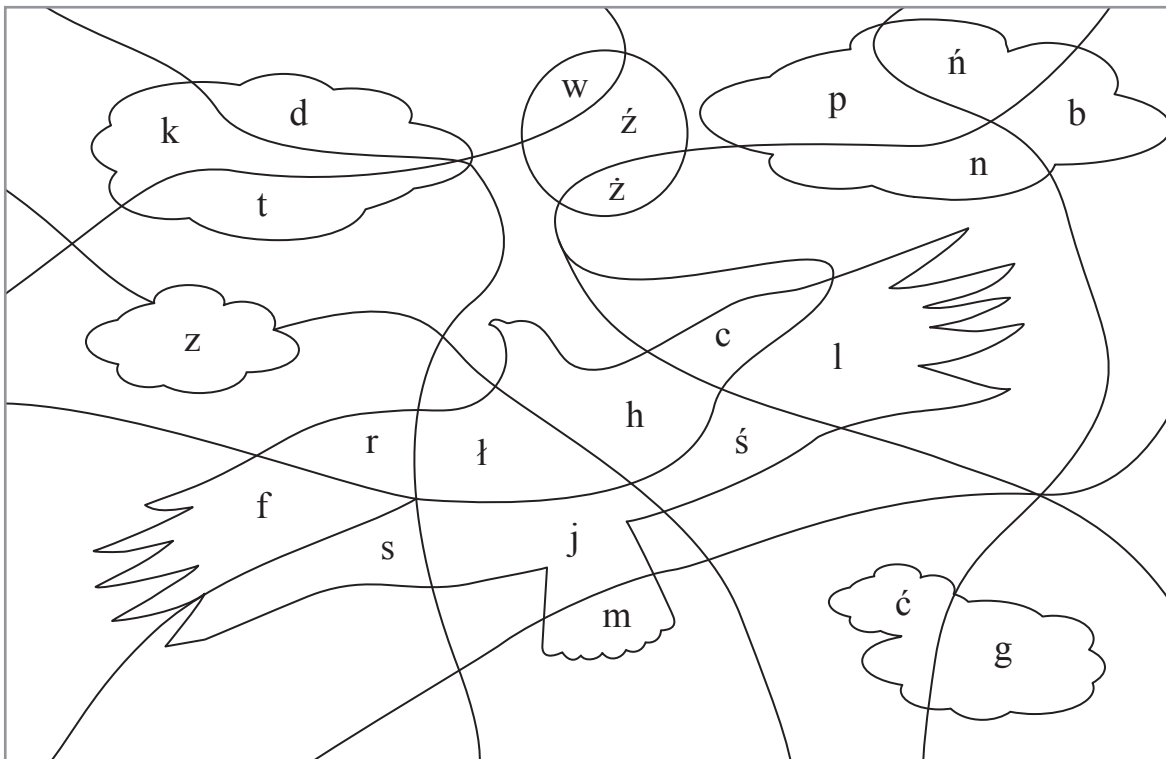
Pod każdym obrazkiem pokoloruj na **czerwono** te okienka, które odpowiadają samogłoskom, a na **niebiesko** – te, które odpowiadają spółgłoskom.



5



Pokoloruj pola, na których znajdują się litery oznaczające spółgłoski.



b ć d g k n ń p t z

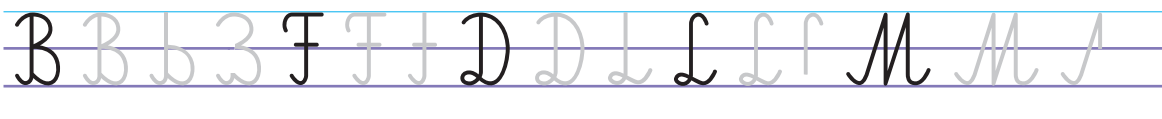
c f h j l ł m r s ś

w ź ż

6



Napisz starannie litery, uzupełnij je brakującymi elementami.





7



Wykonaj ćwiczenia oczu przed czytaniem (s. 102). Przeczytaj wszystkie wyrazy sylabami, a potem całościowo.

rogale

kolory

korona

rybacy

kolega

robale

barany

papuga

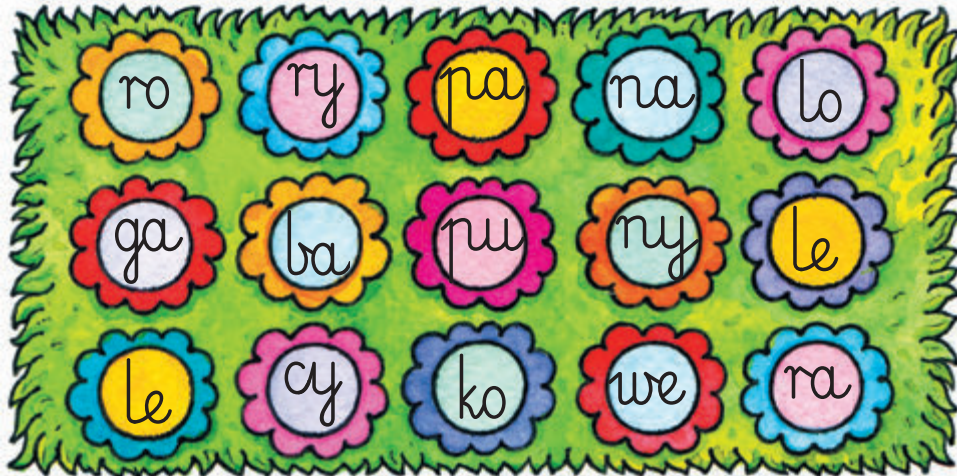
banany

korale

rowery

korony

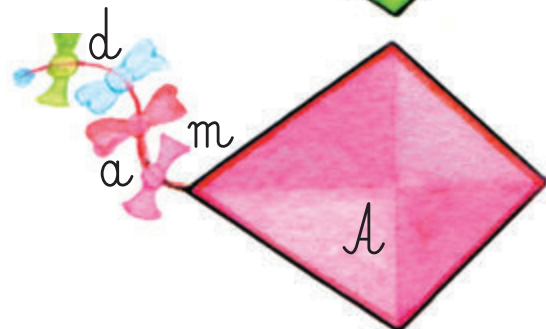
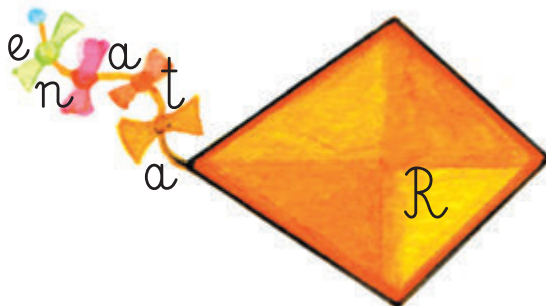
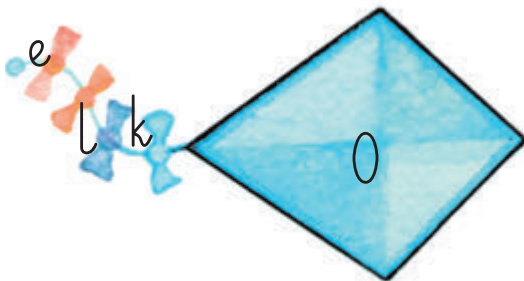
- Za pomocą palca wyskacz przeczytane wyrazy sylabami.



8



Na latawcach znajdują się litery, z których można ułożyć imiona. Napisz w liniaturze ułożone z tych liter imię właściciela każdego latawca.



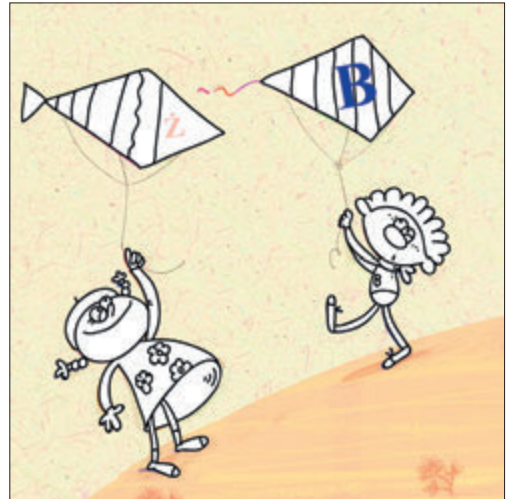
9



Przeczytaj zdania. Zapisz w liniaturze zdanie pasujące do obrazka.

Dzieci puszcza**ją** kolorowe latawce.

Dzieci rysuj**ą** kolorowe latawce.

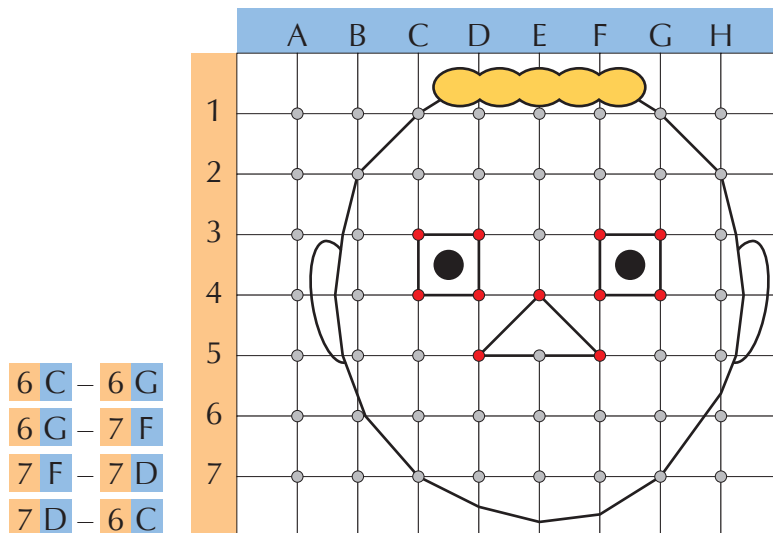


- Pokoloruj obrazek.

10



Połącz punkty we wskazanych polach, następnie połącz je ze sobą, a dowiesz się, jaką minę miał Grześ, gdy rozplątał z Bratkiem sznurek latawca. Pokoloruj obrazek według własnego pomysłu.

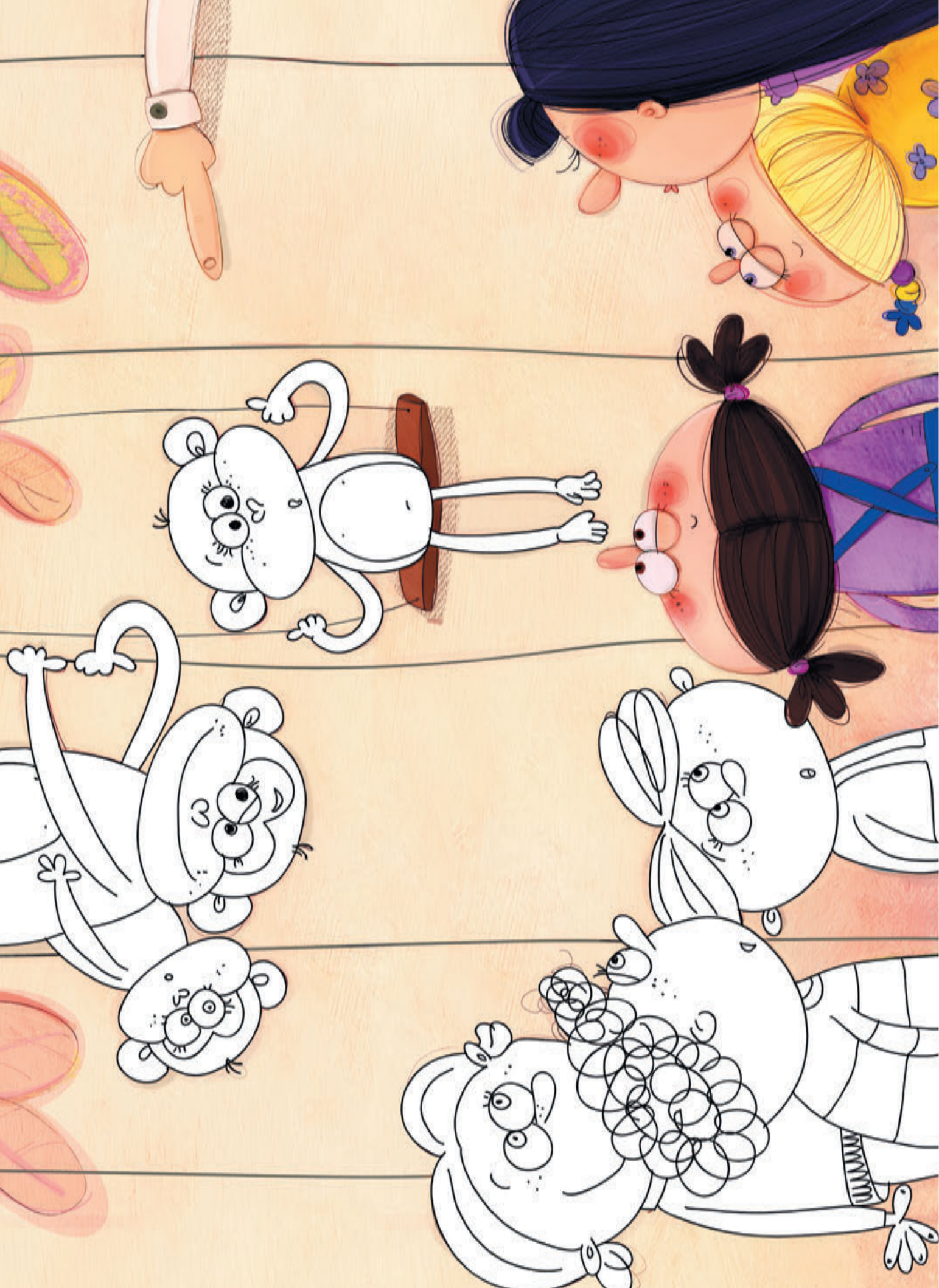


11



Odpowiedz na pytanie Bratka, zaznaczając odpowiedni obrazek.
Czy potrafisz przeczytać całościowo wyrazy trzysylabowe?





O TYM, JAK CEBULKI SZCZYPIORKU WYWOŁAŁY U WSZYSTKICH SZALONE CHICHOTANIE

Pewnego ciepłego październikowego dnia dostrzegłem, że na drzewach jest już mnóstwo pożółkłych i pomarańczowych liści. Zastawiałem się, kiedy wszystkie opadną... Najprawdopodobniej gdy nastaną zimne jesienne wiatry – pomyślałem. Kiedy tak stałem zadumany, przyszyły do mnie dzieciaki z klasy lasia z nowiną, że jadą na wycieczkę do zoo. Adaś był bardzo dumny, bo jego tata pracuje tam jako opiekun szympansów. Byłem ciekawy, czy też będę mógł z nimi jechać, więc niepewnie zapytałem:

- Zabierzcie mnie ze sobą?
- Ależ oczywiście! – wykrzyknęły jednym głosem dzieci.
- Ale tym razem ja cię biorę do plecaka, Bratku – powiedział z dumą Adaś.

Szybko wskoczyłem do jego szarego plecaka i poczułem, jak Adaś w podskokach pobiegł do autokaru. W zoo czekał już na nas tata Adasia. Poszliśmy prosto do szympansów. W klatce były dwa dorosłe szympansy i jeden młody. Tata Adasia to pasjonat, więc od razu rozpoczął opowiadanie o swoich podopiecznych.

- Szympans zwyczajny jest dużą człekokształtną małpą. Spójrzcie na jego sylwetkę. Szympans nie ma ciała zupełnie wyprostowanego, jest nieco pochylony, a jego ręce są dłuższe niż nogi – opowiadał tata Adasia.
- A dlaczego? – wyrwał się Grzesz.
- Bo ręka ma podpięta, gdy chodzi. Sprawne i silne ręce są mu również potrzebne do prowadzenia nadrzewnego trybu życia – odpowiedział tata Adasia z pasją w głosie.
- A dlaczego? – zapytała Żanetka.

– Ponieważ dużo czasu spędza na drzewach w poszukiwaniu jedzenia. Wyobraźcie sobie, że je przez pół dnia, a przez resztę dnia szuka pokarmu i drzemie w gnieździe ukrytym w koronie drzewa.

- A co jedzą szympansy? – dopytywał Jaś.
- Są wszystkożerne, jedzą: owoce i różne części roślin, korę drzew, rośliny uprawne, owady takie jak termity i mrówki. Pożywienie szympansów stanowią też ptasie jaja i drobne zwierzęta. A nasz szympans o imieniu Szeryf uwielbia jeść szczypiorek. Zraz zobaczycie jego minę na widok zielonego szczypiorku! – odrzekł z zachwytem opiekun Szeryfa.

Szeryf wydał wargi, a potem się uśmiechnął, jakby wiedział, że o nim mowa. Tata Adama wyjaśnił nam, że ta mina oznacza zadowolenie. Jednak dodał:

- Uśmiechnięta mina szympansa nie zawsze wyraża radość. Kiedy szympans ma minę jakby się uśmiechał od ucha do ucha, najprawdopodobniej jest strapiiony lub nieszcześliwy.
- A ile lat ma ten mały śliczny szympansik? – spytała Milenka.

– Młody szympans ma zaledwie 6 miesięcy. I, jak widzicie, znajduje się w centrum uwagi tego stada. A teraz uważajcie, bo nadeszła pora karmienia.

Tata Adama zniknął nam z oczu, a po chwili zobaczyliśmy go w klatce z wielką michą pełną bananów, marchewki i innych roślinnych przysmaków. Szympansy obstały tą Adasia i czekały na swoją kolej. Jednak, gdy opiekun wyjął z kieszeni szczypiorek, tylko Szeryf zareagował. Wskoczył na gałąź, zwiesił się głową w dół, zaczął się huścić i drapać pod pachami. Potrząsał głową i pokazywał długi jęzor, na znak, że to jego przysmak. Tata Adama tylko powachlował szczypiorkiem przed nosem Szeryfa. Ten zeskokczył na ziemię i zrobił fikołka. W nagrodę otrzymał upragniony szczypiorek. Na koniec przedstawienia wydał wargi, jakby chciał kogoś pocatować iii... wypluł cebulki! Och! Jedna cebulka wbiła mi się w czuprynkę! Ojej, ale śmiesznie musiałem wyglądać. Wszyscy chichotali! Czulem się zakłopotany, ale tata Adasia powiedział, że widocznie spodobałem się Szeryfowi, dzięki czemu obojskie mogłem mu dać kolejną porcję szczypiorku. Karminie szympansa to wielka frajda! Byłem bardzo zadowolony. Wszyscy mi zazdrościli i nadstawiali swoje czupryniki, wypatrując, na kogo spadnie następna cebulka!

Och, to był cudowny dzień pełen wrażeń! Przed snem wydałem wargi jak Szeryf, co miało oznaczać... hmm... No właśnie, pamiętacie, co?

1



Obejrzyj ilustracje do bajki Bratka. Ponumeruj obrazki zgodnie z wydarzeniami w bajce. Powiedz, w jakich sytuacjach bohaterowie przeżywali uczucia zapisane pod obrazkami.



1 duma

 zakłopotanie zadowolenie pasja

2



Szympanś Szeryf ukrył listki szczypiorku. Niestety, zapomniał gdzie. Pomóż mu je odnaleźć i policz listki. Wpisz liczbę w okienko.



3















Wykonaj ćwiczenie dłoni i palców (s. 103).
Narysuj szympansy, łącząc kropki. Pokoloruj obrazek.



4



Ułóż słowa z pierwszych głosek nazw obrazków. Połącz każdy rząd z odpowiednim obrazkiem. Otocz pętlą obrazek, w którego nazwie słyszysz głoskę [sz].

			●	●	
			●	●	
			●	●	

5



W przewodniku po zoo Bratek przeczytał ważne zasady:



Uprzejmie proszę wszystkie dzieci,
aby do kosza rzuciły śmieci.

Proszę nie karmić
szympansa Szeryfa
słodyczami.



Sz

sz

- Poszukaj dwuznaków **Sz**, **sz** i pokoloruj je na zielono.

6



Napisz palcem po śladzie dwuznaki **Sz**, **sz**. Zaczynij od odcisku palca Bratka, czyli od miejsca nazywanego wejściem do litery. Napisz kilka razy różnymi kolorami kredki dwuznaki **Sz**, **sz**.



7



Napisz po śladzie dwuznaki Sz, sz.



8



Wykonaj ćwiczenie oczu przed czytaniem (s. 102). Przeczytaj wszystkie wyrazy w kolumnach (pionowo) najpierw sylabami, a potem całościowo.

koszula

kamasze

koszary

suszony

szuwary

zeszyty

szaliki

Muszyna

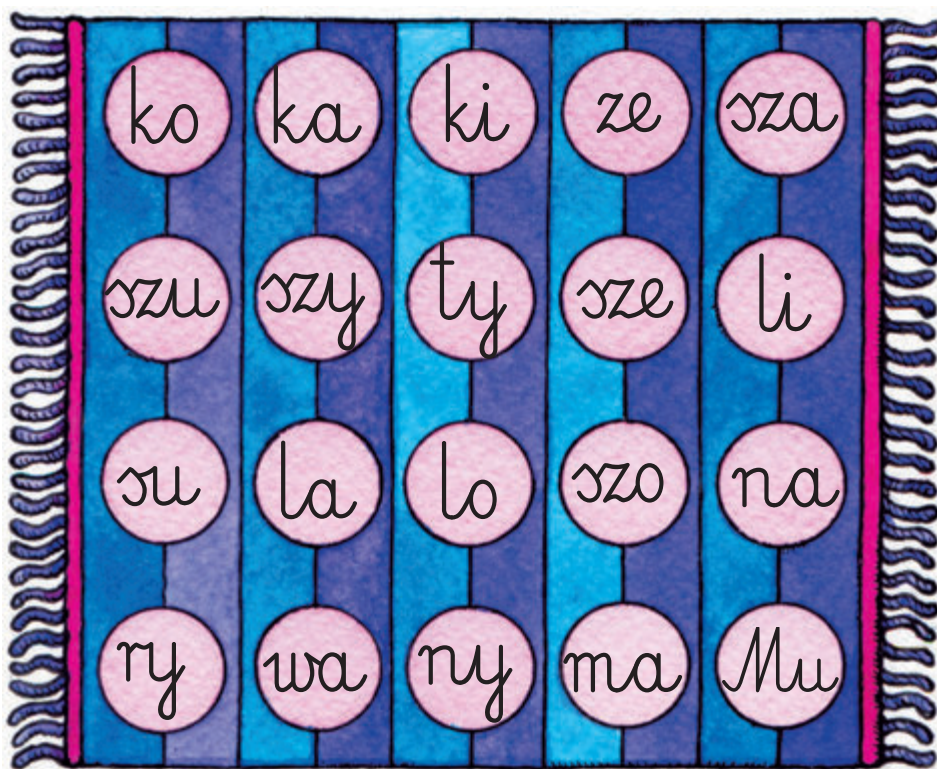
koszyki

kalosze

maszyna

szalony

- Za pomocą palca wyskacz przeczytane wyrazy sylabami.



9



Rozwiąż rebusy. Rozwiązania zapisz w liniaturze. Starannie łącz litery w wyrazach.



ula



t

10



Uzupełnij zdania wyrazami z ramki. Podkreśl wyrazy z **sz**.

Szympans jest _____.

Jego ręce są dłuższe niż _____.

Szympans wędruje, szukając _____.

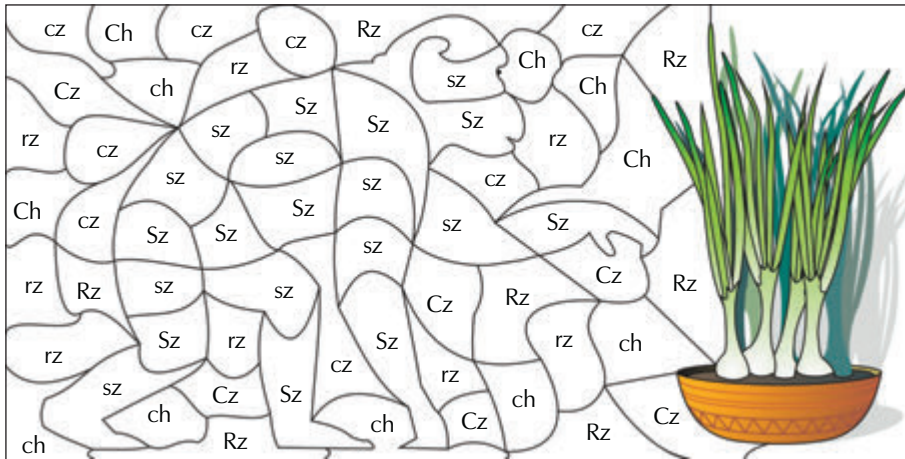
pokarmu

pochylony

nogi

• Pokoloruj na obrazku wszystkie pola z dwuznakami **Sz, sz** na brązowo.

Sz sz



11



Za pomocą linijki zmierz długość każdego liścia szczypiorku i zapisz pomiar w okienku.



cm



cm



cm

12



Odpowiedz na pytanie Bratka, zaznaczając odpowiedni obrazek.
Czy potrafisz właściwie posługiwać się linijką?



■ Zestaw dla uczniów kl. 1



Zeszyty ćwiczeń



Karty pracy

Teczka

■ Zestaw dla uczniów kl. 2



Zeszyty ćwiczeń



Karty pracy

Teczka

■ Zestaw dla uczniów kl. 3



Zeszyty ćwiczeń



Karty pracy

Teczka



Nauka czytania przez zabawę!

Drogi Rodzicu, nauka czytania nie jest łatwą sztuką dlatego potrzebne jest Twoje wsparcie. Najważniejszy jest codzienny trening czytania razem z rodzicem, bowiem „czytania można się nauczyć tylko przez czytanie”. Jest jednak jeden warunek – wspólne czytanie musi wszystkim przynosić radość. Dlatego proponujemy „Czytam z Bratkiem”. Trening czytania dla uczniów klas I-III.

- inspiruje do rodzinnego czytania,
- pomaga krok po kroku przezwyciężyć trudności (zadania o zróżnicowaniu stopniu trudności),
- metoda sylabowa – najlepszy sposób na przełamanie niechęci do czytania,
- rozwija potrzebę czytania przez całe życie.